

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
la America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Roadele Anului Sfânt în toată lumea.

— Părintele creștinătății dorește, ca împreună cu toate popoarele drept credincioase ale lumii, să ne împărtășim și noi Români, de harurile Anului Sfânt. —

Veneratului Cler și Iubitului Popor Credincios din Mitropolia română unită de Alba-Iulia și Făgăraș, mântuire dela Domnul și binecuvântare arhierască!

Adunându-Ne la Sfânta Mitropolie, Noi Arhierii Bisericii române unite în credință și în dragoste cu scaunul Fericitului Petru, spre a hotărî cele de lipsă pentru întărirea credinței și pentru apărarea Sfintei Noastre Biserici, adusu-Ne-am aminte cu plăcere de bucuriile mari sufletești, pe cari cu toții le-am gustat la Roma în anul sfânt, ce a trecut, conducând la leagănul neamului și al credinței noastre un număr așa de frumos de preoți și de mireni, cum nu s'au mai prezentat nici odată până astăzi.

Deaceea împlinim cu cea mai deplină ascultare porunca Sfântului Părinte Papa Piu al XI-lea, prin care îndinde asupra lumii întregi jubileul prăznuit așa de frumos în anul 1925 în Roma, bine știind, că ascultând de Dânsul, facem voia Scumpului nostru Mântuitor, Care cu negrăita Sa înțelepție Papii dela Roma a voit să-i fie încredințată cârma Sfintei Sale Biserici.

Hotărîm deci în Domnul pentru întreagă provincia mitropolitană de Alba-Iulia și Făgăraș cel ce urmeză:

1. Jubileul va fi prăznuit în toate parohiile din provincia mitropolitană, și, unde se va putea, și în filii; de asemenea și în toate mănăstirile, cum și în toate școlile de sub jurisdicțiunea (cârmuirea) Noastră.

Profesorii de religie dela școlile, cari nu stau sub jurisdicțiunea Noastră, vor face tot ce le stă în putință ca și elevii lor să aibă parte din darurile prețioase ale jubileului, și, întru cât nu ar avea zilele de lipsă continue la dispoziție, vor face cele de lipsă în trei Dumineci, ori zile de sărbătoare.

2. În toate parohiile, mănăstirile și institutele înșirate mai sus, în Dumineca cea dintâi dela primire, va fi cetită scrisoarea Preafericitului Părinte, cum și această scrisoare a Noastră, la Sfânta Liturghie, dându-se cuvenitele explicații și indemnuri. Tot așa va fi cetită și

la mănăstiri, școli, azile și penitenciare, extragându-se părțile cari pot să privească pe ascultători.

3. Jubileul este obligator odată pentru toate parohiile, mănăstirile și institutele înșirate mai sus; recomandăm cu toată căldura, ca să fie ținut și a doua oară pentru ajutorarea sufletelor din purgator (locul curățitor), având Frații Preoți cea mai potrivită vreme pentru a desvolta credincioșilor învățătura bisericii despre ajutoarele, pe cari le pot întinde scumpulor răposaji.

4. Dorind ca prăznuirea jubileului să fie prilej de reîntinerire sufletească și pentru toate parohiile, și, ca în conformitate cu dorința Aceluia, Care ține locul Domnului Hristos, să fie prăznuit jubileul cu misiuni sacre, recomandăm Preaonoraiilor Frați Protopopi, ca ori în sinoadele de primăvară, ori în consfătuiri anume convocate, să împartă astfel parohiile, încât la toate să ajungă preoții cei mai destoinici în predicarea cuvântului lui Dumnezeu, și să fie numărul convenit de preoți pentru ascultarea mărturisirilor. Dar fiind că darurile jubileului se pot dobândi în cursul întreg anului curent, împărțirea parohiilor se va face cu cea mai bună chibzuință, angajându-se toți Frații Preoți la ajutorul reciproc. La sfârșitul anului Preaonoraiii Frați Protopopi Ne vor face raport despre felul cum a decurs jubileul în parohiile de sub conducerea Lor.

5. Frații Preoți se vor îngriji, ca din temele misiunilor făcute cu acest prilej, să nu lipsească învățătura despre jubileu, despre darurile lui, și în special despre indulgențe (cerc. arhid. 207—1901).

6. În baza dreptului, ce Ni-l acoardă Sfântul Părinte, reducem atât numărul bisericilor, cât și al vizitelor, anume: se vor vizita în trei zile, ori consecutive, (una după alta) ori și despărțite, câte trei biserici, ori capele publice, fiecare odată la zi. În locurile, unde avem două biserici, cele trei vizite se vor face în acest chip: procesiunea va pleca dela biserică mai de frunte, de exemplu dela Catedrală, după ce s'au făcut rugăciunile, apoi procesiunea se va întoarce la cea principală, făcându-se din nou rugăciunile de lipsă.

Unde avem o singură biserică, se va face procesiune în jurul ei, și se va intra în biserică de trei ori, pentru a se face rugăciunile.

7. Poporul va fi învățat, că în aceste zile trebuie să se roage pentru răspândirea credinței lui Hristos, pentru pacea și bună înțe-

legerea dintre popoare și pentru ca Dumnezeu să ajute, ca Locurile Sfinte din Palestina să capete o astfel de lege, care e potrivită cu drepturile bisericii catolice.

Inseși rugăciunile, ce sunt a se face, le lăsăm în voia parohilor, administratorilor parohiali, profesorilor de religie și a spiritualelor. Sunt potrivite Tatăl nostru, Născătoarea și rugăciunile dela litie (Mântuiește, Doamne, poporul tău șcl.).

8. În parohiile, unde numărul credincioșilor e foarte mare, pentru a da tuturor posibilitatea de a participa la aceste lucruri mântuitoare de suflet, e consult, ca tinerimea școlară să facă jubileul aparte, și, eventual, credincioșii să fie împărșiți după sexe.

9. Spiritualii din mănăstirile de călugărițe au dreptul să schimbe în alte opere de ascheză vizitele acelor surori, pe cari slujba le-ar împiedeca să facă vizitele prescise. Surorile, novițele, candidatele și fetele din mănăstiri vor face vizitele numai în capela lor. Această normă se va observa și la penitenciare și azile.

Bătrânii trecuți de șaptezeci de ani nu vor fi obligați a face vizitele poruncite, ci vor recita în trei zile consecutive de câte trei ori Tatăl nostru și Născătoarea. Bolnavilor, le vor impune Frații Preoți alte opere de pietate și mai ușoare, căutând să facă tot posibilul ca și aceștia să se spovedească și să se cuminece.

Din scumpul Sânge vărsat de Mântuitorul pe lemnul Sfintei Cruci, Biserica scoate comoară nesecată de daruri, pe cari le împarte din belșug cu prilejul jubileului. Fie, ca din acest belșug să se reverse cele mai bogate binecuvântări asupra Bisericii noastre și asupra tuturor credincioșilor ei, cărora le împărțim arhierasca binecuvântare.

Blaj, din conferența episcopescă ținută la 16 Ianuarie 1926.

Dr. Vasile Suciu arhiep. și mitropolit Dr. Valeriu Traian Frențiu episcopul Orășii

Dr. Iuliu Hosau episcopul Gherlii Dr. Alexandru Nicolescu episcopul Lugojului

□ □

Evangelhia Duminicii.

Duminea IV a postului mare,
Marcu 9, 17-31.

In vremea aceea răspunzând unul din mulțime a zis lui Isus: „Invățătorule, am adus la tine pe fiul meu, carele are duh mut, și ori unde-l apucă, îl zdrobește și face spume, și scrâșnește cu dinții și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să-l scoajă și nu l-au putut” Iară el răspunzând a zis: „O neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la mine!” Și l-au adus. Și văzându-l, îndată l-a scuturat pe el duhul și căzând la pământ se tăvălia spumând. Și a întrebat pe tatăl lui: „Câtă vreme este de când i-s'a făcut lui aceasta?” Iară el a zis: „Din pruncie. Și de multe ori și în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l piarză; ci, de poți ceva, fie-ți milă de noi și ne ajută”. Iară Isus a zis: „De poți crede, toate se pot celui credincios”. Și îndată strigând tatăl pruncului cu lacrimi a zis: „Crez Doamne; ajută necredinței mele!” Și văzând Isus că năvălește poporul, a certat duhul necurat zicând lui: „Duh mut și surd, eu îți poruncesc: ieși dintrânsul și mai mult să nu ntri în el!” Și strigând și mult scuturându-l, a ieșit; și s'a făcut ca un mort, încât mulți ziceau: „A murit”. Iară Isus apucându-l de mână, l-a ridicat, și s'a sculat. Și intrând el în casă, ucenicii l-au întrebat deosebi: „Pentru ce nu l-am putut scoate noi?” Iară el le-a zis: „Acest fel cu nimica nu poate ieși fără numai cu rugăciune și cu post”. Și ieșind de acolo, mergea prin Galilea și nu a voit ca să-l știe cineva. Și-i învăța pe ucenicii săi, și le zicea lor: „Fiul omului se va da în mâinile oamenilor și-l vor omorî și după ce-l vor omorî, a treia zi va învia”.

Minunea despre care ne povestește sfânta evanghelie de astăzi s'a întâmplat îndată după schimbarea la față a Mântuitorului nostru. Până ce petrecuse adecă Isus cu Petru, cu Iacob și cu Ioan, fratele lui, pe muntele Taburului, la poalele muntelui s'a adunat în jurul celorlalți nouă apostoli popor mult. Acest popor a venit la făcătorul de minuni, dară nefiind el acolo unul din popor i-a rugat pe apostoli, să-i vindece fiul de îndrăcire. Dară învățăceii nu-i putură ajuta nimica. Câtce a văzut-o aceea poporul a început a-și arăta necredința. Iară fariseii și cărturarii îndată au început a se mesteca în mulțime și a-i zice: „Văzut-ați, nu v'am spus noi vouă, că nu-s lucrurile așa precum vi-le spun apostolii. Iată că ei n'au putere nici să vindece un îndrăcit”. Pe când începea poporul să-și piardă tot mai mult încrederea, iată că apare în mijlocul lor Isus, care înțelegând ce se petrecuse le-a zis: „Ce vă priciți între voi?” Atunci a răspuns unul din mulțime cu ceace se începe evanghelia de astăzi, care este așa de limpede încât nu prea e nevoie de tălmăcire. Frumoasă este descrierea pătimirii bietului îndrăcit.

Apostolii nu au putut scoate duhul necurat, fiindcă încă nu erau destul de tari în credință. Ei nu ținuseră cont de vorbele Mântuitorului: „De veți avea credință ca grăunțul de muștar, veți zice muntelui acestuia: Treci de aici acolo și va trece și nimica nu va fi vouă cu neputință”. Ei erau prea jidovi încă și astfel și lor le sună probozirea Mântuitorului: „O neam necredincios!”

* * *

Puterea credinței este care a lucrat în această sfântă evanghelie. Celce are credință puternică toate le poate face. Credința aceasta însă trebuie nutrită cu rugăciune și cu post cu ajutorul căror două mijloace se pot scoate și dracii. Această credință ne lipsește și nouă, iară credința ne lipsește fiindcă nu suntem oamenii rugăciunii și ai postului. Nu ne mai rugăm cu atâta tărie și îndelungă răbdare cum se rugau părinții noștri, slăbim din zi în zi și din neam în neam. Și cu cât ne rugăm mai puțin, cu atât mai mare crește în noi păgânătatea și răutatea. Chiar de aceea să zicem și

noi cu tatăl îndrăcitului din sfânta evanghelie de astăzi: „Doamne, ajută necredinței mele! Dar mai întâiu. „Doamne, învață-ne a ne ruga! Când ne vom ști ruga cum se cade, când vom mplini ca Domnului: „Neincetat vă rugați”, va veni și darul cel mare al credinței care este de neprețuit.

IULIU MAIOR.

In loc de spovedanie topor și butuc!

Sau cum își tălmăcesc nepricepuții cuvintele Evangheliei.

Un lucrător dela București cu numele Ștefan Roman se lăpădase mai demult de legea părinților săi și se dase cu *baptiștii*, sau cu „pocăiții”, cu mucării, cum li-se zice pe la noi. Dar de când s'a reslăit de turma cea cuvântătoare, el n'a mai avut pace. Intr'una îl chină gândul că el este un mare păcătos, și că aceste păcate îl ducе mână lui cea stângă. Ce s'a socotit deci? Jos cu mână cea de smintea!

Hotărît și făcut! Intr'o dimineață din zilele trecute, s'a sculat din patul său fără somn și ducându-se la tăietorul de lemne, și-a pus mână stângă pe butuc, retezându-și-o cu toporul din cot la vale... O singură lovitură și mână „pocătoasă” a căzut, în țărână ca o sfarghie nețrebnică de lemn..!

Numai că el nu s'a gândit și la urmări. Dociotul de mână rămas, l-a năpădit sângele șuvoi și, lângă mână tăiată, s'a răsturnat în curând și omul cât a fost de lung. Vecinii l-au găsit într'un lac de sânge..! Cunoscuții săi l-au dus numai decât la un spital, unde doftorii i-au legat mână și au izbutit să-l mântuie de moarte. Întrebat asupra faptei sale, el a mărturisit că lăpădându-se de mână, a crezut că se lăpădă de păcate!

Așa pătesc cei cari, cetind fără înțelegere sfințele scripturi, tălmăcesc rău cuvintele mântuitoare ale Domnului Isus!

Di profesor Iorga la Geneva. La începutul lunii lui Martie di profesor Iorga a fost la Geneva, unde a ținut mai multe prelegeri despre neamul nostru. Universitatea de acolo i-a și dat titlul de „doctor honoris causa” adecă de mare învățat.

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Versul Sfintei Cruci.

Bucură-te semn frumos,
Din lemn de cedru umbros,
Pe care-a murit Hristos
Și-a făcut lumii folos!

Bucură-te semn ceresc,
Cruce, steag împărătesc;
Bucură-te sfântă armă
Care pe vrăjmași îi sfarmă!

Bucură-te bucurie
Celor din călătorie;
Bucură-te păzitoare
Călătorilor pe mare!

Astăzi ție și-te nchină
Al meu trup zidit din tină,
Căci pe tine când te fac!
De toată năluca scap!

Scap de vrăjmașul cumplit
Ce stă cu mine nvrăjbit;
Când te fac pe trupul meu,
Numesc chiar pe Dumnezeu!

Când te am eu păzitoare,
Când îmi ești sprijinitoare,

Atuncia răul vrăjmaș
N'are la mine sălaş!

Și se scutură și piere
De nespusa ta putere;
Tu ești frumseță cerească,
Podoabă bisericască!

Tu ești creștinilor rai,
Și păgânilor ești vai;
Tu minuni mari ai făcut,
De demult, dela început!

Tu Marea Roșie încă
Cât era ea de adâncă,
In două o-ai despărțit,
O, cruce, lemn fericit!

Tu, cruce, fiind atinsă
De-o muere ce murise,
Cu a ta mare putere
Lai dăruit înviere!

Tu, cruce, ai fost purtată
Și pe umeri ridicată,
De bunul stăpân Isus,
Când la Golgota fu dus!

Ție, Cruce, ne nchinăm
Și cu drag te sărutăm,
Căci pe tine te-a mărit
Isus când s'a răstignit!

Fi deci binecuvântată
Sfântă cruce luminată;
Nădejdea creștinilor,
Și spaima păgânilor!

Versuri din bătrâni trimise de
VALERIU NISTOR
cantor în Mihăileni.

Bunățile pământului.

Diamantele cele mai mari

Alte diamante frumoase mai sunt:
Impărăteasa Eugenia, de 51 carate. *Sauca* de 33½ carate. *Steaua de sud*, din Brazilia găsit pe la 1853 de o lucrătoare neagră, din mantul brut avea 257 carate, dar după prelucrarea a rămas numai de 125 carate. *Săhă* de 95 carate. *Steaua polară*, de 40 carate. Aceste două erau diamante rusești. Astăzi cine știe pe unde-or fi?

Austria avea pe *Marele Duce de Toscana* de 139½ carate, dar cam bătea în galben.

Sultanul turcesc avea un diamant de 16 carate și altul de 84 carate, iar Egiptul pe *Pașă de Egipt*, de 40 carate.

Căștigarea unora din aceste diamante are istoria sa curioasă. Astfel diamantul *Sauca* îl purta Carol Temerarul la cască (coif), dar îl perdu în bătălia dela Granson. Găsit de un soldat, fu vândut unui călugăr cu 3 franci care la rândul său, îl vându cu 3 franci, al

Cum stă lumea și țara?

Parlamentul mai rămâne.

11 Martie

Era vorba că, împlinindu-i-se sorocul, Parlamentul de-acuma se împrășteie la 11 Martie și țara urmează să-și aleagă altul. În timpul din urmă sfatul miniștrilor a hotărât însă, că Parlamentul nu se împrășteie până la 3 Aprilie, ca până atunci să aibă timp să voteze noua lege electorală și numai după această ispravă să plece. La începutul săptămânii noul plan de lege a și fost aşternut pe masa Adunărilor, iar desbaterile au și început.

Scârbă cumplită cu camerele agricole la București.

Camerele agricole cari s'au ales mai în vară, s'au adunat în săptămâna trecută la București, să-și aleagă un comitet de conducere peste toată țara. Această adunare s'a înecat însă într-o scârbă și hărmălaie mare. Știut este că în alegerile pomenite partidele din opoziție au scos mai mulți aleși, decât liberalii. Iar acum la București s'au găsit în fața unor potrivnici foarte aprigi și numeroși. Firește, guvernul doria să scoată un comitet pe placul său, dar și-a găsit beleaua, că oamenii opoziției s'au împotrivit din toate puterile. În casa de adunare dela început s'au ales cele două tabere: liberalii deoparte, în frunte cu d. *Cipăianu*, și opoziția de alta, cu *Ioanițescu*. Apoi au început să se apropie, dar nu cu prietinie și cu înțelegere, ci cu strigăte, cu huiduieli și cu pumnii ridicați, gata să se scarmene. Se și scărmanau dacă nu venea armata să-i despartă. Naționalistul Ioanițescu se urcase pe-o masă, dar a fost tras jos cu puterea.

În celea din urmă s'a început votarea. Lista opoziției a căpătat 57 de voturi, iar cea liberală numai cu 43. Astfel a biruit opoziția, președinte fiind ales *Lucacievici*. Dar nici după alegere nu s'a potolit hărmălaia, căci dintre voturile opoziției a fost anulate 14.

La urmă oamenii guvernului au declarat aleasă lista liberală și opoziția a rămas cu lista ei pe jos...

De prin celea țări străine.

Franta. Francezii au schimbare de guvern. Guvernul lui Briand a căzut, pentru că parlamentul n'a voit să voteze niște legi ale guvernului. Franța încă stă destul de rău cu venitele ei, și guvernul ar fi dorit să sporească venitele statului, punând dări mai mari pe petrolul și zahărul adus din străinătate. Acestea legi au căzut și atunci Briand și-a zis: dacă nu mă sprijinește parlamentul, eu n'am la ce mai sta în fruntea țării. Și numai decât și-a înaintat mulțămăta. E vorba să se facă un guvern din toate partidele, în care să întreie și Briand, pentru marea lui trecere pe care o are în străinătate.

Anglia. Un vestit bocotan din țara Englezului a dat de curând în palatul său din Londra o masă mare, la care au fost chemați numai lorzi și oameni subțiri. După prânzul cu zeci de feluri de bucate, stăpânul casei și-a invitat oaspeții la o mică plimbare prin grădina palatului, chipurile ca să le cadă mai bine mâncarea. În timpul acesta, niște pungăși îndrăzneți s'au furișat prin contignățiile palatului și au nimerit chiar în odaia unde își lăsaseră oaspeții blănurile celea scumpe. Erau o clăie întreagă, cari de cari mai prețioase. Hoții naibii au tăbărit asupra lor și, aruncându-le prin fereastră, le-au încărcat pe niște automobile și tunde-o, băetel. S'au tot dus cu ele, fără pic de urmă. Când s'au întors boerii în palat, blănurile ca'n palmă. Stăpânul să se cufunde în pământ de rușine...! În celea din urmă și-a liniștit oaspeții, zicându-le: Nu vă mai supărați, domnilor, că am să vă îmbrac pe toți, pe fiecare după rangul și blana avută. Și i-a și îmbrăcat, cheltuind vre-o 700,000 lire sterlinge, ceea ce în bani românești face cam 700 milioane lei...!

Italia. Asupra orașului Geneva și a împrejurimilor s'au lăsat în zilele trecute niște

vânturi cumplite cu volburi, cari au descoperit palatele și au rănit o mulțime de oameni. Vapoarele cari se aflau pe mare încă au fost în mare primejdie. Vorburile au răcit așa de mult aerul, încât la doua zi de dimineață la Genova a început să ningă, ceea ce pe acolo rar se întâmplă.

Elveția. În orașul Geneva iarăș e mare sfat. Liga Națiunilor, sau Sfatul Popoarelor cum i-s'ar zice, și a început ședințele, la cari sunt de față trimișii alor peste 30 de țări din Europa și din toată lumea. Noi avem acolo pe d. Titulescu. Se tot descurcă încă, și în acest an, multe încercături, rămase după marea război din 1914—1918.

Rusia. O mare ducesă care trăiește în Italia, a mărturisit unui gazetar din Roma, că Țarul Nicolae trăiește, ascuns într-o mănăstire din Siberia. El n'ar fi fost ucis de bolșevici, căci reușise să fugă din închisoarea dela Ecaterinenburg și schimbându-și hainele, s'a ascuns între călugări. Se mai spune, că un țaran rus care a sosit de curând din Siberia, are o scrisoare dela însuși Țarul. Așa spun celea mai apropiate rudeni ale fostului împărat rusesc. Știrea aceasta este cam ciudată, cu atât mai vartos că s'au scris atâtea despre moartea Țarului, încât cu greu ar mai fi ca să mai poți crede în poveștile despre viața lui. Nu de mult se spunea, că fiica cea mai mică a Țarului e în viață și că ea s'ar găsi bolnavă într'un spital din Apus. Pe ea ar fi mântuit-o un soldat bolșevic, care se îndrăgise de dansa și o luase de nevastă. Curat ca'n poveste!

America. Românii din America se ceartă între ei, uneori mai rău chiar decât acasă... Nu vorbim aici de muncitorii cei mulți din țara Dolarului, de oamenii silitori și harnici, cari s'au dus acolo, ca să-și facă un rosticel, o averușă pentru năcazurile de acasă, din țara părăsită cu atâta obidă, ci de așa zișii „conducători”. Aceștia se ceartă cam mult. Și când nu se pot împăca, se duc la american să-și spele rufele înaintea lui. Nu de mult s'a desbătut astfel pâra fostului preot *Ioan Podea* în fața Tribunalului din Cleveland, Ohio. Podea pă-

gând mai târziu în mâinile lui Saucy vistiernicul regelui Henric III. Saucy, îl trimise regelui, cu un servitor credincios. Dar pe drum servitorul fiind atăcat, fu ucis și îngropat aproape de drum. Diamantul se socoti pierdut. Mai târziu îi veni în minte lui Saucy să desgroape pe servitor, diamantul fu găsit în stomacul lui.

Din diamantele aflate în timpurile mai nouă, avem să ne însemnăm două:

Excelsior, care s'a găsit în 1893 la Jägersfontain în Africa de Sud. Greutatea 971 de carate. Câțiva ani proprietarul nu a îndrăsnit să-l dea spre lucrare, de teama să nu se tocească prea mult. Mai pe urmă s'a format o societate, având de scop lustruirea pietrei. Această muncă de uriașă răspundere s'a încredințat casei *J. Asser*, din Amsterdam (Olanda). Asser, care prin contract s'a obligat să controleze în persoană toată lucrarea, construi o odaespecială, cu pereți de oțel și șapte mașinării nouă pentru lustruirea diamantului.

Încheindu-se contractul, piatra prețioasă fu așezată într-o lădiță de fier și dată pe vapor sub îngrijirea alor 5 dedectivi (poliști secreți). Atară de căpitanul vaporului nimeni nu știa ce comoară însemnată călătorește în lădiță. Nici la sosirea în Amsterdam nu s'a buclămat nimic despre oaspele cel rar și ascuns

în lădiță. Camera amintită a lui Asser se dete în paza neîntreruptă alor patru poliști secreți.

La urma urmelor, diamantul fu rupt în 9 bucăți, fiindcă pentru el întreg nu s'a aflat cumpărător, valorând neted 24 milioane de franci în aur.

Diamantul cel mai mare, din câte s'au auzit până astăzi, s'a găsit lângă Johannesburg în Africa de Sud, prin anii 1900—1902. Mina în care s'a găsit diamantul, a fost proprietatea unui Bur, cu numele *Prinslav*, care o vânduse unei societăți engleze cu prețul de 25000 lire sterline (25 milioane de lei, după bani noștri de azi).

Diamantul avea o greutate de peste 3000 de carate și era prețuit în 120 milioane de franci în aur.

Nu știu ce s'a ales cu el: fost-a prelucrat, ori nu a fost?

Să nu credem, că toate diamantele din comerț, îndeosebi cele din bijuterii, sunt veritabile, adevărate. Toate lucrurile de preț se falsifică, înlocuindu-se cu altele de mai puțin preț. Astfel diamantele colorate se înlocuiesc cu ametist, safir, crisolit etc. Cele necolorate se fac de-a dreptul din sticla cea mai fină, numită *strars*. Oamenii de rând nu le pot deosebi. Abia învățații au ceva apucături și iscoade, prin cari pot constata ce e adevărat și ce e fals.

Alte soiuri de diamant, mai puțin prețioase, sunt: *Bart*, sau diamant rotund. Servește la tăierea fețelor celui dintâiu.

Carbonado, se găsește în bucăți negre. Servește la tăierea sticlei și la facerea sfredelilor, cu cari se scobesc tuneluri în stâncile cele mai tari.

Prin 1893 renumitul chimist francez *Maisan* (cetește: mo-asan), înfierbântând cărbune până la 3500 de grade într'un cuptor electric și apoi răcindu-l în fier, a reușit să capete și mici firicele de *diamant adevărat*. Cu alte cuvinte, a făcut diamant pe cele artificiale.

GAVRIL TODICA.

Sămănăturile de cereale din Argentina. În anul acesta în Argentina, o țară în America de miază zi, s'au sămănat cu cereale aproape 10 milioane de hectare. Și anume, cu *grâu* 7 milioane, 620 mii hectare, cu *ovăz* 1 milion 190 mii hectare, cu *orz* 330 mii hectare, și cu *secară* 207 mii 500 hectare.

În total s'a sămănat cu 333 mii hectare mai mult ca și în anul trecut.

În ce privește porumbul (ocuruzul) se spune, că în anul acesta va fi o producție de vre-o 5—7 milioane tone, din cari 700 mii vagoane se vor putea exporta (vinde în alte țări).

răse pe niște redactori români din America, cari l-au fost terfelit cum e mai rău prin gazetele de acolo, și cerea să fie despăgubit de pagubele avute prin bârfelile ce i-s-au adus. Bârfelile acestea, spune P. Podea că i-au fost puse în cărcă chiar de oameni, cari azi sunt pe lângă legația română din America și de alții de acasă, căci P. Podea este în dușmănie cu foștii săi mai mari bisericești dela Sibiu. Americanul nu s'a uitat însă nici în ochii părâșilor, nici în ai părâșorului, ci și-a făcut judecata așa cum i-s'a împărut lui dreaptă. *Iar judecata americană a ieșit de partea Preotului Podea.* Bârfitorii săi au fost judecați să plătească 10,000 dolari pedeapsă și cheltuelile de proces. Zece mii de dolari în bani de ai noștri este sumă grozav de mare, mai bine de 2 milioane lei! Acum cei judecați, ori vor plăti, ori vor șede în temniță pentru suma asta.

Triste însă, că ne-au mai putut cunoaște și americanii slăbiciunile!

China. Războiul din țara oamenilor galbeni curge înainte cu multă inverșunare. Generalii cei cu chica mulerească, cari se bat de multă vreme pentru stăpânirea Chinei, au ajuns acum iarăș la grea încăierare, chiar în apropiere de Peking, capitala țării. Ei au și tancuri, și de-o parte și de alta. Va să zică, se bat chiar ca europenii, cu armele și cu mașinile cele mai nouă. E știut că unul dintre acești generali e ajutat cu arme și cu bani de bolșevicii din Rusia, celalalt de Japonezi. Acum se trudesă să-și rupă gâturile, care pe care. Sângele curge vale și oamenii-maimuțe pier cu miile!

Un oraș mântuit de un câne.

Veți crede poate, că vreo doamnă buiacă a ridicat statuă cățelușului său, dar de astădată vă înșelați. E vorba de un câne, care a scăpat viața unui oraș întreg.

Trebuie adevărat știut că în părțile de miazănoapte ale pământului zăpada e veșnică, ba nici ziua nu e decât 2—3 luni, iar în celelalte luni ale anului e tot noapte; se zărește nu e vorba și o lumină palidă, ca de lună, așa-numita lumină polară (pol=călcâiul pământului), dar cu aceea nu se prea poate ferici omul.

În orașul Nome din peninsula (pământ încunjurat de trei părți de apă și numai de o parte având legătură cu uscatul) Alaska, America de Nord, oamenii s'au îmbolnăvit de diferie (lingoare). Pe acolo nu sunt nici trenuri, nici corăbii, apa fiind pururea înghețată, caili nu trăiesc nici vitele cornute, sângele câinii și oamenii o pot duce cu chiu cu vai. N'aveau bieții oameni leacuri. Cum să aducă din orașul cel mai apropiat. Aeroplanele nu pot merge pentru că era în vreme de noapte. S'au hotărât deci să prindă câinii la sanie și să meargă în orașul apropiat, cam la vreo 150 de kilometri. Au prins 6 câni în ham, dar dela o vreme s'au obosit câinii și nu mai voiau să meargă. Numai unul, cu numele Balto, era vesel și gata oricând de toate. Când ceialalți câni se oboseau, Balto îi sfădea în limba lui, îi mușca, îi trezea, îi imboldea, așa că au scos-o ei cumva până în orașul cel mai apropiat. Mergând către casă însă s'au obosit prea tare câinii, au perit rând pe rând, numai Balto a mai rămas în viață. Dar și el, pe când a ajuns, era aproape mort, a căzut la pământ și abia mai răsufla. Leacurile însă le-a adus și astfel a scăpat orașul de moartea sigură. L-au și luat apoi în îngrijire locuitorii și nu s'au lăsat până nu l-au pus iară în tâlpi.

Drept recunoștință apoi pentru că a scăpat un oraș întreg de moarte, i-au ridicat o statuie în mijlocul pieței. Când au desvelit-o și Balto a fost de față și se spune că ar fi dat din coadă mulțumit de chipul său.

Adunarea Reuniunii Femeilor române gr.-cat. din Blaj.

Duminecă în 7 Martie, Reuniunea Femeilor române gr.-cat. din Blaj, și-a ținut adunarea generală obicinuită în fiecare an. În această adunare s'au făcut dări de seamă despre munca pe care a desfășurat-o Reuniunea în cursul anului 1925.

În timpul numit mai sus, Doamnele române din Blaj au împărțit ajutoare la oameni săraci, la școlari și la orfani în suma de 23,747 lei. Din banii aceștia 8000 lei am mers la unul dintre satele cari au suferit mai mult de revărsările de ape din sărbătorile Crăciunului. Mai pomenim că Doamnele din Blaj au frumosul obicei, că în sărbătorile celea mari împart copiilor din Orfelinatul dela Blaj colăcei și hăinuțe ori alte lucrșoare de folos.

Pe lângă împărțirea de daruri Doamnele din Reuniune împodobesc în fiecare an mormântul Domnului în Marea Vinere a Patimilor din Mănăstirea dela Blaj și îngrijesc, vara, mormintele marilor bărbați ai neamului, cari își dorm somnul de veci în cimitirele din Blaj, ca tribunii dela 1848 și alții. În fiecare an încununează cu flori mormântul eroinei Maria Puia, care a fost ucisă în temnița din Albalulia pentru poezia „Vrem Ardealul”. Și alte lucruri mărețe face Reuniunea Femeilor Române din Blaj, pentru cari merită toată lauda.

După adunarea de Duminecă, din 7 Martie, Doamnele au aranjat o serată foarte reușită, unde s'au strâns peste șapte mii de lei. Conducerea Reuniunii este în mâna Dșoarei *Eliza Bodocan*, directoara Internatului „Vancean” de fete și a unui comitet, din care fac parte soțiile directorilor, ale profesorilor și ale altor oameni de carte ai Blajului, precum și ale celor mai de frunte meseriași.

O mare nenorocire în țara Cehului.

— O uliță întreagă din Praga a fost ruinată de granate. —

În orașul Praga din Ceho-Slovăcia, s'a întâmplat în săptămâna trecută o mare nenorocire. Nește soldați petreceau prin ulița Tischler un car încărcat cu lăzi de muniție. Într'un loc, roata carului a zocnit peste-o piatră și o ladă cu granate de mână s'a răsturnat din vârful carului și se izbi de pietrele străzii. Granatele de căzătură au luat foc și, în clipa următoare, o grozavă detunătură a cutremurat întreagă împrejurimea. Detunătura cea dintâi a fost urmată de altele și mai cumplite, încât s'au auzit în tot orașul.

Au sărit în aer toate lăzile de muniție din car.

Dar n'au sărit numai ele ci toți soldații din jurul carului, cu cai cu tot. Ulița întreagă s'a umplut de fum și de strigăte desnădăduite. Căci de bubuitura cea mare și de sfărăturile granatelor s'au dărâmat aproape toate casele de prin prejur, iar celea mai depărtate, au rămas fără ferești ori chiar și fără pereții de cătră stradă.

Trupurile soldaților au fost sfășiate în bucăți

și lipite pe zidurile caselor din jur. Până la al treilea etaj au ajuns stropii de sânge și sfărăturile trupurilor omenești. Soldați au murit 20, iar alți 24, cari apucară puțin mai înainte, au fost foarte greu răniți. Au pierit însă și din civilime. Numărul tuturor morților și răniților nu s'a putut statorni în ziua cea dintâi, căci sunt de scormonit ruinele unei străzi întregi.

Țara Cehului este în mare jale, pentru această grozavă întâmplare.

Știrile Săptămânii.

Un om de inimă.

— Doctorul Ion Sârbu de naștere din Crăciunelul de sus a împărțit pomană la sărăcimea din 4 sate. —

Primim o veste bună, din comuna Crăciunelul de sus: Fiul acestei comune, d. *Dr. Ioan Sârbu*, azi prim-medie județean în Odorhei, a adunat la casa sa părintească pe toți săracii din comunele Jidvei, Feisa, Făget și Crăciunelul de sus, din județul Târnava mică, și le-a spus: iată, oameni buni, aici în fața voastră este roada de cucuruz a moșiei mele părintești. Mie mi-a dat Dumnezeu altă pită! Vreau ca acest cucurus să-l fac pomană pentru părinții mei. Veniți cu sacii și luați!

Oamenii auzind acestea cuvinte creștinești și-au umplut sacii, fiecare câte doi, apoi s'a depărtat bucuroși, zicând: Dumnezeu să-ți odihnească părinții. Domnule doctor, iar pe d-ta să te țină la muți ani sănătos, să mai poți milui săracii! — Măreață faptă! Din vremile cele de demult nu s'a mai pomenit așa ceva! Să trăiască doctorul Sârbu la mulți și fericiți ani! —

VICA HODĂRNĂU.

Sf. Părinte dela Roma despre păcatele zilelor noastre. În Roma e obiceiul ca în postul mare la fiecare biserică să predice Dumineca același preot, iar înainte de a începe predicile ei merg cu toții la Sfântul Părinte ca să-i ceară binecuvântarea. Anul acesta predicatorii din Roma, prezentându-se la Sfântul Părinte, acesta le-a spus, că cele mai mari păcate ale zilelor noastre sunt, că bărbații nu cunosc adevărurile religioase, iară femeile umbă îmbrăcate după o modă foarte necinstită și rușinoasă. Sfântul Părinte roagă pe toți creștinii, să lupte împotriva acestor plăgi, iar predicatorii să predice mereu împotriva lor.

Tren prădat de hoți. Trenul express Paris-Belfort a fost oprit în ziua de 26 Februarie în mijlocul câmpului printr'un semnal. Până să-și dea seama funcționarii trenului de ceea ce se întâmplase, niște hoți îndrăzneți au prădat vagonul postal și au furat hârtii de valoare în preț de un sfert de milion de franci francezi.

Jertfa științei. Doctorul Spohlinger din Elveția cerceta din greu traiul pricinuitorului boalei celei mai grozave, care este tuberculoza (boala uscată). El a adunat pricinuitorii într'o cutie de sticlă și tocmai se uita la ei, cum se desvoaltă. Deodată sticla s'a sfărâmat în bucăți și pricinuitorii boalelor i-au sărit în față. Doctorul s'a bolnăvit foarte și sunt puține speranțe de a scăpa cu viața.

Cum luoră Sașii. Consistorul săsesc dela Sibiu a rugat pe credincioșii săi, să adune în fiecare sat câte ceva pentru biserică și școală, afară de suma pe care fiecare sas o plătește regulat în aruncul bisericesc și școlar. Numai trei reuniuni de femei au adunat până la 5 Februarie nu mai puțin de 247 mii 955 lei și 97 bani. Celelalte reuniuni de femei încă n'a răspuns la apelul consistorului.

Și Amundsen pleacă la Polul Nordic. Marele învățat Amundsen pleacă și el zilele viitoare la Polul Nordic. El va pleca însă cu un balon mare italian, pe care l-au încercat în ziua de 2 Martie la Roma. Încercarea a reușit foarte bine, balonul a stat 8 ore în aier și cu toate că erau în el 30 de persoane după aceea s'a coborât fără de a fi pătîi nici cel mai mic neajuns.

Sărbătorirea unei mare artiste. Luni 1 Martie a fost sărbătorită la București cea artistă de teatru, dsoara Mărioara Ventura, cu prilejul alor 25 de ani de viață de teatru. Dsoara Mărioara Ventura trăiește la Paris și este fala teatrelor franceze. Venind acum la București pentru câteva săptămâni, atâta lumea bucureșteană a ținut să o sărbătorească și să-i arete recunoștința pentru marele ei talent și pentru fala care o câștigă la Paris numelui de român.

Scrittor fără Dumnezeu. Scriitorul român Eugen Relgis a declarat, în fața judecătorilor dela tribunalul militar din Chișinău, el nu crede în Dumnezeu și astfel nu poate pune jurământ, dară el declară pe conștiința că Internaționala a treia nu are nimic comun cu Bolșevicia. Nu știm ce conștiință poate avea acest scriitor fără Dumnezeu, când fapt înscut de toată lumea este că Internaționala a treia nu este altceva decât guvernul bolșevic, iar guvernul bolșevic nu altceva decât Internaționala a treia. Sunt două numiri ale unei aceleiași tovarășii.

Scurt și la înțeles: oamenii fără de Dumnezeu n'au nici conștiință și chiar de aceea știm noi de atâtea ori pe cetitorii noștri, să se cetească nici gazete nici cărți scrise de scriitori fără Dumnezeu ca Eugen Relgis și alții.

Căzut din tren. Gharmati Alexandru din comuna Cecalaca s'a urcat pe trenul Galați-București și în marea imbulzeală a căzut în dreptul Arcei Câmpia Turdei. Dus la spitalul din Turda efericitul a murit după câteva ceasuri de chinuri.

Porniri frumoase în Oradea-Mare. În ziua de 15 Februarie au început la Oradea-Mare să se țină conferințe religioase pentru oamenii noștri cu carte, cari nu prea cunosc cum moasele credințe ale bisericii noastre și, la dreptul vorbind, unii dintre ei nici nu le prea cred. Nu putem decât să lăudăm și noi frumoșii gând al Păr. prepozit Dr. Iacob Radu, care ținut cea dintâi conferință. Au mai vorbit în 15 Februarie Păr. canonic Dr. Grigore Pop, în 28 Februarie Păr. profesor Dr. Al. L. Tăutu iar în Duminecile următoare vor vorbi profesorii Augustin Cosma, Dr. Flueraș și Gh. Barna. La conferințe a luat parte public numeros, semn că și oamenii cu carte însetează după cuvântul lui Dumnezeu.

Fata unui bogătaș jidan, furată de țigani, e găsită după 15 ani. Acum 15 ani în orașul Muncaci din Cehoslovacia a fost furată de țigani fata jidanului bogat Perl Stegmann. Pe când au furat-o țiganii, fata nu era decât de 5 ani.

Zilele trecute apare pe străzile orașului Muncaci o țigancă cu înfățișare jidovească, însoțită de doi copilași și întovărășită de un țigan.

Jidanii din Muncaci văzându-o au început să se uite la ea mai cu amănuntul. Apoi au dat poruncă poliției să o aresteze. La poliție jidanii au întrebat-o, nu cumva este jidancă și nu cumva a fost furată din acest oraș, înainte cu 15 ani. Țigancă a mărturisit că da, ea își aduce aminte că a fost furată, dară nu știe dacă din acel oraș ori din altul. Au dus-o apoi la rabinul, unde s'au adunat toți jidanii cei bătrâni. Țigancă a fost provocată să arete, care dintre bătrânii adunați este tatăl ei. Ea a arătat din întâmplare pe adevăratul ei tată. Atunci bătrânul a provocat-o să vină acasă. Țigancă însă a răspuns, că cu toate că este foarte săracă, bătrâna are din ce trăi, nu-și poate părăsi bărbatul și copiii. Jidanii au rămas încrămășiți, nu-și puteau închipui așa ceva. Iar, ca să pricească în sânul lor creștini spurcați, nu lasă

legea jidovească. Până la încheierea gazetei n'avam știre dacă s'a muiat jidanul cel bătrân ori ba. Femeia însă a rămas și rămâne neînduplecată, ea nu-și părăsește copiii și bărbatul, cu toate că sunt țigani.

Șpion ungar pedepsit. Consiliul de războiu din Cluj a condamnat la 2 ani închisoare pe șpionul ungar Ioann Emerich, zis baronul de Wernau, sas din comuna Dumitrița, județul Năsăudului, care făcea spionaj pentru Ungaria.

Regele și Regina Spaniei merg la America cu aeroplanul. După ce mai anii trecuți un episcop ungar a făcut călătoria dela Budapesta la Roma cu aeroplanul, știri din Spania ne aduc la cunoștință, ca Regele și Regina Spaniei au hotărât să facă o călătorie la America cu aeroplanul. Aeroplanul regel va fi însoțit de 10 aeroplane ale armatei spaniole.

Și în China sunt prizonieri creștinii. Arătam într'unul din numerii trecuți ai gazetei noastre, cum sunt de prizonieri creștinii în Mexic, America de mijloc. Știrile mai nouă spun că și în China, țara cea mai veche și cea mai mare din Asia răsăriteană, sunt prizonieri creștinii. Deosebirea este numai atâta, că pe când guvernul creștin cu numele, al Mexicului, însuși sprijinește prigoana, pe atunci guvernul păgân al Chinei a dat aspră poruncă, să se cumintească poporul și să nu mai prigonească pe creștinii, cari sunt nevinovați și cărora le stă în voie să-și răspândească credința în toată lumea.

Cu sănii la Polul Nordic. Câțiva învățați francezi și norvegieni și-au pus în gând, să meargă cu sâni—automobile la Polul Nordic. Ei spun că și-au făcut 12 sâni minunate, conduse cu putere de automobil, cari fac pe oră câte 25 de kilometri și cu cari vor putea ajunge mai ușor la Polul Nordic decât cu aeroplanele.

A ars un vapor. În portul Galați s'a aprins vaporul grecesc „Traki” și au ars 60 de vagoane de scânduri, pe cari avea de gând să le ducă în Grecia. Pagubele sunt de multe milioane. Focul nu s'a putut stânge, dar vaporul a rămas, după ce scândurile arzânde au fost aruncate parte în Dunăre, parte pe alte vapoare.

Șarpele-cotcă. În New-York, la grădina zoologică, a sosit mai săptămânile trecute un transport de șerpi. Între acestia se aflau 18 șerpi-mamba, al căror venin te omoară îndată, chiar și dacă îți arzi rana numai decât, au mai sosit apoi cobre și șerpi-rinoceri. Afară de acești șerpi veninoși au mai sosit apoi și așa-numiți șerpi-cotce. Acești șerpi sunt nevinovați așa că copiii se joacă cu ei ca cu cotecele. Așa se încolăcesc acești șerpi încât, văzându-i, ai crede că ai în mână o cotcă de gumă colorată, și ori cât îi aruncă dela unul la altul copiii, nu le fac nimica, ba încă le place.

O glumă bună. La un american a venit un hoț, în credința că nu este nimeni acasă. Americanul însă era unul dintre cei mai tari oameni ai orașului și când l-a văzut pe hoț, l-a prins, și-a început a-l trânti de toți pereții. Aproape o jumătate de oră l-a tot trântit într'un perete într'altul, până ce în sfârșit zice hoțul: „Domnule dragă, da mai dă-mă odată și pe mâna poliției, că dacă mă mai ții mult, poliția nu mai găsește numai o mortăciune în loc de hoț”.

Cât e de prețuită Franța și în Polonia. Neamul cel mai dragut, dar totdeauna și cel mai cuminte și cel mai mare binefăcător al omenimei este fără îndoială neamul francez. Asta o spun toate neamurile pământu-

lui și o recunosc până și dușmanii francezilor. Iată cât de mult prețuesc bunăoară Polonii acest neam ales.

În ziua de 1 Martie ambasadorul Franței în Varșovia (capitala Poloniei) dl de Panofieu și-a rupt un picior. Medicii au constatat, că vindecarea va ținea vre-o câteva săptămâni. Era tocmai să meargă la președintele Poloniei să-și ia rămas bun dela dânsul, când coborînd de pe automobil și-a rupt piciorul ambasadorul Franței. De aceea guvernul polonez n'a mai dat marele prânz pe care avea de gând să-l dea, iar ca recunoaștere a vredniciilor sale președintele Poloniei i-a dat marea medalie a „Vulturului Alb”, cea mai mare distincție a Polonilor. Doctorii cei mai vestiți ai Poloniei sunt zilnic lângă el și toți domniile mari ai Polonilor veghează la căpătâiul bolnavului.

Pete pe soare. Prin 20 Februar, timp de vre-o 12 zile, Soarele nostru mareț și strălucitor s'a văzut împestrițat de multe pete mici și mari, apoi de așa numite făclii sau pete mai luminoase.

Îndeosebi o peată era de îndindere străvană, care ar fi putut acoperi de câteva ori toată suprafața pământului.

Îvirea, înmulțirea, scăderea și dispariția petelor se numește *activitate solară*, care undulează, se întoarce, în timp de 11 ani.

Învățații au căutat și caută urmările, ce le poate avea activitatea solară asupra pământului. Au aflat, că petele și făcliile produc la noi multe tulburări în magnetismul și electricitatea pământului.

Un cadavru de trei ani într'un cufăr. La Brăila a fost aflată cerșind pe stradă bătrâna de 66 de ani Elena Ionescu și a fost dusă la poliție. În aceeaș vreme doi polițiști au mers acasă la ea și au cercetat ce ce are acasă. Spre marea lor mirare au aflat în casă un cufăr din care pătrundea miros de mortăciune. Deschizând cufărul au descoperit în el trupul mort (cadavrul) unui tânăr ca de 21 de ani.

Întrebată bătrâna a mărturisit că cadavrul este al nepotului ei de 21 de ani Ionel Ionescu, care a murit înainte cu 3 ani. Fată-sa Maria Ionescu însă a visat după îngropăciunea fiului ei Ionel, că i-a poruncit fiul ei cel mort, să-i desgroape trupul și să-l așeze cu ele în casă, că la 4 ani după moarte acel cadavru va face o mare minune.

Nefericitele femei așa au și făcut. Într'o noapte au desgroapat trupul neînsușit al lui Ionel, l-au așezat într'un cufăr, l-au adus acasă unde îl spălau și-l pieptănau în fiecare dimineață, ba mamă-sa îl culca chiar cu ea. După un an a murit și mama mortului, dar a lăsat cu limbă de moarte, ca să grijească de acuma bătrâna de mort și să aștepte până se va face minunea, și anume acest cadavru al lui Ionel, care a fost orb din naștere, va vindeca după patru ani pe toți orbii din lume.

Poliția a cercetat și a aflat de adevărată întregă povestea spusă de bătrâna, cadavrul l-a îngropat iar pe bătrâna o ține sub pază până se va dovedi deplina ei nevinovăție ori apoi nebunia ei.

Dar pentru școlarii bolnavi. Reuniunea Femeilor Române unite din Tohanul vechiu a trimis un ajutor de 200 Lei „Fondului elevilor bolnavi” dela școlile noastre din Blaj. Direcțiunea Liceului de băieți exprimă și pe această cale mulțămirea bravelor Tohanene, pentru atențiunea, de care au învrednicit școlarii din Blaj.

Unde am ajuns? Zilele trecute elevii dela Internatul de băieți din Blaj mergeau la plimbare pe strada Regina Maria și Regele

Ferdinand sub conducerea unui profesor, când din prăvălia Dnei Gelb un inas de jidov a aruncat cu piatră asupra băieților noștri. Se înțelege că băieții spărgeau prăvălia și capul dnei Gelb dacă nu era cu ei profesorul, dar și așa dna Gelb a strigat după ei: „Hoți și mincinoși” și se spune că ar fi și scuipat după băieții noștri. Să nu se mire deci ovrei ca negustoreasa Gelb din Blaj, dacă tineretul se dedă uneori și la spargeri de ferestii! Căci îndrăzneii ca celea de mai sus pot să fie foarte primejdioase. Nu-i bine să se joace nimenea cu focul!

In Germania se trăiește ca înainte de războiu. Germanii după ce au introdus banii cei de aur, au început să vină tot mai mult în rând, până când săptămânile trecute au adus o lege, care spune că în Germania nu-i voie să se ia chirii mai mari ca înainte de războiu. Așadar în Germania viața e ca și înainte de războiu. O marcă (leu) germană face de altfel 56 lei.

O mare nenorocire în familia unui fost ministru belgian. Fostul ministru al agriculturii din Belgia, dl Van de Vyvere, care și-a dat abdicarea numai zilele trecute, avea o fată foarte frumoasă, care însă s'a urit de lume, a intrat într-o mănăstire, unde s'a hotărât să rămână pentru veșnicie, depunând cele trei făgăduințe: a verguriei, a sărăciei și a supunerii. Părinții nu s'au învoit nici de cum, dar n'au avut ce-i face și în sfârșit, deși cu inima sângerândă, s'au dus și ei la biserică, când fata lor primea vâlul de călugăriță. În timpul slujbei însă mama fetei s'a simțit deodată rău și a căzut leșinată la pământ. După câteva minute ea a murit. Intrecă Belgia a rămas adânc zguduită de această groaznică tragedie.

Un soț își bate soția până o omorâ. Alexandru Popescu din comuna Traian de lângă Turnu-Severin avea datina să-și bata soția foarte des și prea tare. Zilele trecute el a bătut-o așa de tare încât biata femeie abia a putut merge până la fratele său Ioan Curea din Orevița, unde după câteva zile de suferințe a murit.

Grof vagabond. Poliția din Satu Mare a arestat zilele trecute pe Bányai Antal, fiul grofoaiei Huszar, care a făcut maturitatea în anul 1914 la Gherla, a fost locotenent în armata ungurească, iară de câțiva ani vagabondează prin jurul orașului Satu-Mare. Când a fost arestat bietul Bányai Antal n'avea ghetă în picioare, era plin de păduchi și nemâncat de câteva zile.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8 Lei 85 b.
1 liră sterlină „ „	1150 „ —
1 dolar „ „	236 „ —
1 franc elvețian „ „	46 „ —
1 liră italiană „ „	9 „ 45
1 franc belgian „ „	10 „ 85
1 coroană cehoslovacă se plătește	6 „ 90
1 zlot polonez se plătește cu	32 „ —
1 dinar se plătește cu	4 „ 75
1 leva „ „	1 „ 68
1 marcă aur se plătește	56 „ 50
100 coroane ungare se plătesc cu	— „ 34

Cum umblă vremea

In Europa. Vremea s'a schimbat foarte puțin. În Franța căldura este de 13 grade. În partea de miază noapte a Rusiei însă termometrul arată 25 grade sub zero. Ploi au căzut peste tot locul.

In România. La miază-noapte și în partea de miazăzi-răsărit a căzut puțină ploaie și lapoviță. În general cerul e noros. Vânt mai

puternic a batut pe lângă Marea Neagră. Ziua e mai caldă. Prin unele părți termometrul arată și 12 grade căldură. Noaptea e mai rece. Inghet mai slab a fost în partea de miază-noapte a Ardealului, și prin unele părți și în vechiul Regat.

Se prevede cerul noros, iei-colo ploi puțin, vânt mai slab din spre miază-noapte.

Cunoștințe folositoare.

Pregătirea pământului pentru grâu.

Dintre toate plantele cultivate de plugar, cea mai însemnată este grâul. Chiar pentru aceea trebuie să grijim bine în ce pământ îl sămănăm.

Pământul, în care li place grâului mai bine, este pământul mai greu, mai îndesat. Pentru ca grâul să crească bine și să dea roadă îmbelșugată, acest pământ trebuie mărunțit cât se poate de bine. Dacă rămân ceva bulgări, mai mici, nu e rău. Bulgării aceștia apără grâul în contra vânturilor reci și uscate și opresc zăpada pe loc. Primăvara, bulgării se sfarmă și se mărunțesc, iar cu țărâna lor se acopere rădăcinile grâului desvelite de ger și de vânt. Din pricina bulgărilor ce mai rămân pe arătură, ploile mari nu bătătoresc prea tare pământul.

Pământul lăsat de pârloage (imașuri) pentru oi, trebuie arat mai întâiu pela sfârșitul lui Maiu. Până la începutul lunii Iulie se lasă să stea în brezde. În Iulie se face a doua arătură, care se și grăpează. Iar pela sfârșitul lunii August se ară a treia oră.

Pământul astfel bine mărunțit se lasă vre-o 10 zile să se așeze și numai după aceea să samănă și se grăpează.

Dacă grâul se samănă după păstăioase, se ară numai de două ori. Arătura cea dintâi se face mai adâncă și se grăpează îndată. A doua arătură se face după 4—5 săptămâni și de-a curmezișul celei dintâi.

Toate rădăcinile de boz, pir, pământidă, cari se adună la grăpat, se scot la capătul locului.

Dacă sămănăm grâul după porumb, facem numai o singură arătură. Arătura o facem mai adâncă, pentruca mușnoaiele să se imprăstie și pământul să se netezească bine. Cotorii de păpușoi încă trebuie adunați, căci altcum nu putem sămăna cu mașina, fiindcă se infundă tuburile.

Pământul în care sămănăm grâu să nu fie proaspăt gunoit, căci grâului nu-i merge bine. Crește prea mult în paju și cade. Mai bine e să samănăm grâul în anul al doilea dela gunoierie.

Despre cimiterii

— Cum le îngrijim și cum ar trebui să le îngrijim. —

Bucură-te cîntirime: Mândră floare vine 'n tine!
(Cântec popular la morți).

„Fiindcă după credința creștinească cei repausați vor învia cu trupurile la ziua judecării, biserica dela început a onorat trupurile celor adormiți în împărtașire cu dansa, pentru aceea cu rugăciuni, cântări și eu ceremonii le petrece și le așază în locuri anumite și prin binecuvântare destinate spre acel scop, cari locuri se numesc cimiterii”. (Conciliul provincial III. Cap. III. pag. 124).

Va să zică: cimiteriile sunt locurile de vecinică odihnă a celor ce au trecut din lumea aceasta, a celor ce, „au trecut din moarte la viață”. Și mai mult! Unde merge mama, care și-a pierdut singurul copil, la care se uita ca la ochii din cap, unde merge să-și stămpere jalea vărsând lacrimile calde ale iubirii de mamă? La cimitir. Unde se duce sârmanii orfani

rămăși fără sprijin, ca să primească mângâiere, dacă nu în cimitir, la mormântul părinților iubii pierduți, pentru totdeauna? — Unde merge părintele, unde frați și surori, und fi și prietenii ca să-și mângâie sufletul intristat pentru iubii pierduți? La cimitir! — Adecă cimitirul nu e numai locul de vecinică odihnă a celor repausați, ci e oarecum legătura dintre noi și cei morți, este un loc de recreare, de mângâiere, sufletească, de gândire sfântă! Este pământul — până la care și în care — se varsă atâtea lacrimi de iubire și de durere. Este locul, unde durerea primește mângâiere, unde intristarea se ușurează, unde credința se întărește, unde dragostea adevărată se arată mai strălucitoare ca cea mai curată lumină!

Și dacă este așa, și așa este, ni-se pune întrebarea cum ne îngrijim noi cimiteriile? Din vechi timpuri, la toate popoarele lumii, păgânii ori creștini, a fost obiceiul ca să-și îngrijesc morții și locurile unde ii așezau spre odihnă. Așa a fost și este și la noi — dar nu în toți locurile și mai ales la sate — în puține locuri. Am ajuns — și e dureros — acolo, că în unele locuri, cimiteriile, unde se astupă hoiturile de bitoacelor sunt îngrădite și îngrijite, pe când cimiteriile pentru oameni sunt deschise ori le îngrădite ca vai de ele. Iar internul? *Mormintele rămase de porci, crucile rupte de vite, în loc de flori ce ar trebui să acopere mormintele: scai și cucută, brusturi și tot felul de buruieni netrebnice.*

Și asta, dragii mei, nu e bine. Întâiu pentruca neingrijind cimitirul, păcătuim față de Dumnezeu: „deoarece cimitirul prin binecuvântare biserică și prin înfigerea Sf. Cruci este dedicat lui Dumnezeu”. Apoi neglijarea (neingrijirea) cimiteriilor arată răceală în credință și lipsă de iubire către părinți și frații noștri, făcându-i pe ei de ocară și de batjocura lumii. (Conc. prov. III).

Și-apoi mai este la noi un obicei rău: în cimiterii nu e nici-o ordine, nu e nici-o regulă, fiecare sapă groapa unde-i place și cum îl taie capul și de-aceea mormintele, sunt toate de-a-valma. Și ce e mai rău: se scot oasele altor morți și e păcat a strica odihna oaselor îngropate.

Cimiteriile noastre, din vechime au fost în jurul bisericilor, în cuprinsul sau la marginea satelor. Ordinul Ministeriului Cultelor și Artelor Nr. 21543—1924, prin care se aplică și pentru Transilvania art. 2 al legii din 1894 din 27 Martie, (din Vechiul Regat), oprește îngroparea morților în cimiteriile din cuprinsul satelor, admitându-se îngroparea numai în cimiterii la depărtare de cel puțin 200 metri de locuințele oamenilor.

Prin urmare în urma legii — unde nu sunt — trebuie creiate cimiterii nouă; de altă parte prin reforma agrară multe comune au primit cimiterii (în cele mai multe cazuri comunale). Avem deci cimiterii nouă, comunale ori confesionale, pentru cari — pe lângă puțină stăruință și bunăvoință — am putea face multe lucruri bune, ce nu le-am făcut pentru celea vechi.

(Va urma)

Intrebuințarea oaselor și a copitelor.

Oasele, de pe cari am mâncat carnea, de obicei le aruncăm în gunoaie. Iar copitele animalelor tăiate ori moarte nici nu le băgăm la seamă. Cu toate că atât oasele cât și copitele sunt de mare preț și azi sunt foarte întrebuințate. În Anglia se aduc oase și copite adunate de pe toată fața pământului. Înainte de războiu și în România se aduceau oase din străinătate. Din oasele proaspete se seacă olei. Iar

Oasele rămase se pisează. Fărina de oase se împăraștie ca îngrășământ pe ogoare.

Sunt fabrici mari unde oasele să macină și se prefac în făină de oase. În Anglia fiecare gospodar cumpără dela fabrici făină de oase. Aceasta făină o întrebuințează mai ales la înfrășatul straturilor cu legume.

În fabricile de zahăr încă se întrebuințează oasele pentru rafinarea (curățirea și albirea) zahărului.

Din copitele și coarnele vitelor tăiate pentru carne s'au moarte, se fac piepteni și bumbi. Nici nu ne vine să credem, că bumbii frumoși pe cari îi coasem pe haine sunt făcuți din copitele vitelor pe cari le-am vândut pentru tăiere.

Să nu aruncăm oasele, ci într'un colț din curte să le adunăm și să le vindem. Adeseori umblă pe sate cumpărători de oase. Să cerem preț bun pe oasele adunate, căci au întrebuințare foarte mare.

FEL DE FEL

Sămânță de viermi de mătăsă. Creșterea viermilor de mătăsă și la noi în țară să face în măsură destul de mare. Dar fiindcă viermii de mătăsă încă au multe boale, cari se moștensec prin sămânță, Statul a făcut o lege, în care se spune, că nimeni nu poate pune la înviat decât sămânță dată dela Stat.

La crescătoria de viermi de mătăsă a Statului, fiecare fluturoaică, după ce a pus ouăle, se pune într'un scașor mic și apoi să cercetează cu sticle măritoare (microscop) dacă a avut boală sau nu. Cele bolnave se ard.

Crescătorii de viermi de mătăsă nu iertat să producă sămânță, fiindcă ei nu cunosc boalele viermilor de mătăsă. Ușor se poate întâmpla, ca viermii cari i-au avut să fie bolnavi și fiindcă boala se moștensește prin sămânță, în anul următor toți viermii să se îmbolnăvească și să moară.

De aceea toți cari vreau să crească în anul acesta viermi de mătăsă, să cumpere sămânță numai dela Stat. Cererile se adresează la Stațiunea sericicolă, București, șoseaua Kisseleff, peste drum de Hipodrom. Sămânță să de în cutii de 5, 10 și 25 grame. Prețul 10 Lei gramul.

Repararea podurilor și a șoselelor din țară. La ministerul lucrărilor publice s'a întocmit planul pentru refacerea podurilor și a șoselelor. Suma trebuincioasă pentru acestea reparări este de 600 milioane lei. Se vor repara cu deosebire podurile stricate în timpul războiului, cari au fost refăcute numai la repezeală.

Podurile de lemn, cari ușor pot să fie nimicite de ape, vor fi înlocuite cu poduri de beton. În țara întreagă sunt cam 180 km. poduri de lemn. În fiecare an se vor reface cel puțin 20 km. așa că în vreme de 9 ani toate podurile de lemn să fie schimbate cu poduri de beton.

Fabricarea de mașini agricole. Pentru economia să poată înainta și producțiunea să fie sporită, Statul a încredințat „Societatea de Credit funciar rural” să înființeze o mare fabrică de mașini agricole, cari sunt trebuincioase la noi în țară. În chipul acesta, nu va mai trebui să cumpărăm mașini din alte țări, pentru cari trebuie să plătim vamă multă, ci vom avea toate mașinile la noi în țară.

Cum să învață în Italia agricultura. Italia înocarcă toate mijloacele pentru că sătenii să învețe cât mai bine, cum să-și lucreze pământul și cum să crească vitele. Pe lângă ajutoarele bănești pe cari le împărțește pentru incurajarea

agriculturii, a făcut și o mulțime de cinematografe — un fel de mașinării cu ajutorul cărora să pot arăta tot felul de chipuri. Cu acestea cinematografe arată numai chipuri din cari se poate vedea cum se face îngrășarea pământului, cultivarea grâului, a pomilor, grădinaritul, creșterea vitelor, păstrarea nutrețurilor, lupta în contra boalelor la plante și animale. Numai în anul trecut s'au făcut peste două mii de astfel de chipuri.

La noi în țară încă s'ar putea începe învățarea agriculturii cu ajutorul cinematografelor așa numite agricole. Foloasele ar fi foarte mari. Sătenii ar învăța multe lucruri bune.

Cel mai însemnat izvor de câștig e laptele. Dintre toate izvoarele de câștig pe cari le poate avea o gospodărie, cel mai însemnat este laptele. S'a adevărit aceasta în urma socotelilor cari s'au făcut în Germania. Și anume în Germania s'a produs într'un singur an grâu în valoare de 2 miliarde 253 milioane mărci, cartofi în valoare de 875 milioane mărci, zahăr în valoare de 418 milioane mărci, spirtoase în valoare de 94 milioane mărci, bere în valoare de 1 miliard 120 milioane mărci și lapte în valoare de 3 miliarde 500 milioane mărci. Incasările pe căi ferate germane au fost de 2 miliarde 417 milioane mărci, fabricațiile metalurgice au fost în valoare de 268 milioane mărci.

Prin urmare valoarea laptelui produs într'un singur an întrece cu peste un miliard producțiune cerealelor și venitelor pe căile ferate germane și cu peste 3 miliarde producțiune fabricilor metalurgice.

Dacă luăm în seamă, că Germania este mai mult o țară industrială, ne putem închipui ce valoare are laptele la noi, cari avem o țară agricolă.

Valoarea nutritivă a laptelui. Laptele este foarte hrănitor. Fiecare particică din lapte are putere de nutriție. De aceea copiii, bolnavii și bătrânii mănâncă numai lapte. Un litru de lapte cuprinde atâta hrană ca și cinci ouă de găină. Chiar și față de carne, laptele are întâietate.

Țările cari consumă multă beaură bejivă stau în coada țărilor cari consumă mult lapte. Darere, la noi în România să bea multă beaură bejivă și să mănâncă puțin lapte. Și aceasta face să slăbească corpul și să se împuțineze oamenii.

Câte telefoane sunt în America. În Statele unite ale Americii sunt azi 16 milioane, 935 mii 918 aparate telefonice. Tot la 100 locuitori să vin 15 telefoane.

Leac contra anginei galițelor. Aproape în fiecare an gospodăriile sunt păgubite prin moartea galițelor. Este aceasta o pagubă mare atât pentru gospodar cât și pentru țară. Cu deosebire mor galițele din pricina boalei numită *angină*, o boală care se arată în gât, unde găina bolnavă are multe materii mucoase. Dintre toate doctoriile, cea mai bună este *tinctura de iod*. Cu o peană înmuiată în tinctură de iod ungem gâtul găinei. Chiar și găina bolnavă de mai multă vreme, încă se însănătoșează.

Câte automobile a vândut America. Cea mai multe automobile se fabrică în America. În ultimii patru ani Belgia a cumpărat din America 15 mii 281 automobile în valoare de 9 milioane 191 mii 976 dolari. Franța în același timp a cumpărat 1936 automobile în valoare de 2 milioane 910 mii 184 dolari. În Belgia, se vine tot la 11 locuitori un automobil, în Franța tot 12 locuitori au un automobil, iar în America 6 locuitori au un automobil.

O statistcă a lumii întregi. La Roma este un institut internațional de agricultură — o cancelarie a tuturor țărilor din lume. Acest institut voiește ca pe sfârșitul anului 1930 să facă o statistică — să adune toate datele cu privire la agricultura din lumea întreagă. Toate țările din lumea au răspuns, că sunt gata să deie toate datele cerute. În chipul acesta se va face pentru întâia dată în istoria lumii o statistică, din care se va putea cunoaște cum stă agricultura din întreaga lume.

Ingrijirea galițelor în Danemarca. În partea de miază noapte-apus a Europei este o țărișoară, ceva mai mare ca și Moldova noastră. Din aceasta țărișoară în fiecare an se vând în alte țări milioane de ouă. Mulțimea aceasta de ouă, se poate câștiga prin cea că în Danemarca galițele sunt îngrijite chiar așa ca și la noi vitele de lapte. Fiecare gospodar are pentru galițe cotinețe împrejmuite cu sârmă. Acestea cotinețe sunt ținute cât se poate de curat. Dacă dă vre-o boală printre pastri, repede chiamă doctorul și iau măsuri grabnice să nu să lățească boala și galițele să moară. În fiecare sat este și câte o cooperativă pentru strâns ouăle. Aici să știe dela ce gospodărie e adus fie care ou. Dacă cineva a trimis la cooperativă ouă stricate, e pedepsit foarte aspru.

Ouăle din Danemarca vândute în străinătate prețuiesc milioane de Lei și sătenii se îmbogățesc mereu.

Oare când vom ști îngriji bine și noi galițele, îmbogățindu-ne din vinderca ouălor, pe cari nu vom lăsa să le adune atâția jidani cari umblă după ouă din sat în sat.

Cărți nouă.

Nr. 39 al Buletinelor despărțământului Sibiu" ale Astrei: o poveste de Horia Petra-Petrescu: „Meșterul Nicu”, din viața lui N. Grigorescu. Lectură pentru satele și orașele noastre, la șezătorile culturale. Face parte din „Abecedarul literar” al autorului.

Nr. 40 din „Buletinul desp. Sibiu”: o piesă teatrală în versuri, într'un act: „Când un om și-a dat cuvântul”, de dl Gh. Valsan. Se poate juca piesa cu mult succes de trupele de diletanți și de elevii cursurilor superioare. O piesă, care pledează pentru nobleță, pentru omenescul din om. Amândouă numerele se trimit gratuit (cât ajunge tirajul) din partea desp. Sibiu, al „Astrei”. Str. Șaguna 6.

Cărți bisericești.

	Lei.
Apostolul, sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. în piele	320—
Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi, ...	30—
Euhologiu, leg. în pânză	220—
Liturgier, leg. în pânză	220—
Orologier, leg. în pânză	220—
Octoih mic, 80 leg. simplu	75—
Pentecostar mic, 80 leg. simplu	75—
Octoih și Pentecostar, legat într'una	120—
Prohodul Domnului, Nostru Isus Hristos 10—	

Un motor Langen și Wolf 4 P. S. cu batoză și ciur, la Vasile Mihălțan în comuna Ohaba (J. Alba). 1481—

Răspândiți „UNIREA POPORULUI”

Suntem în postul mare

când fiecare creștin se gândește înainte de toate la mântuirea sufletului. Aceasta trebuie să fie cel dintâi gând al oamenilor cinstiți și de omenie.

Pentru atingerea acestui scop e foarte bine dacă cetim cărți de cuprins religios, cari ne arată calea spre pocăință. Foarte potrivite pentru aceasta sunt:

„Cărțile Bunului Creștin”,

scrise de p. profesor Iuliu Maior, pe înțelesul tuturor, întretesute cu pilde și asemănări din Sfânta Scriptură, din scrierile sfinților Părinți și din viața de toate zilele. Aceste cărți sunt menite să fie cetite de toată lumea, dar mai cu seamă de *plugarul nostru*, care este talpa țării, și care, prin ele, se va alipi tot mai mult de Dumnezeu și de biserică, de aceste izvoare dătătoare de viață.

În „Cărțile Bunului Creștin”, veți afla mângâierea în năcașuri și nefericiri, îmbărbătare în lupta grea a vieții, întărirea în desnădejde și îndrumare bună și sigură în clipitele de îndoială.

„Cărțile Bunului Creștin” cuprind câte 64 pagini și sunt foarte ieftine, așa că le poate cumpăra și cel mai sărac om.

Până acum au apărut 5 cărți, și anume:

Nr. 1. Despre păcat (nu mai este, dar la cerere o voi tipări a doua oară).

Nr. 2. Fiți desăvârșiți costă 5 lei.

Nr. 3. Bolșevicii și biserică (nu mai sunt decât puține exemplare) preț 5 lei.

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu preț 5 lei.

Nr. 5. Adevărata fericire preț 6 lei.

Cereți-le dela „*Librăria Seminarială din Blaj*”, adăugând și 50 de bani pentru postă.

Nici un creștin să nu intre în postul mare fără de a ceti „Cărțile Bunului Creștin”!

Poșta gazetei.

Petre Bortos, Inv. Moinești. — Foaiă Vă merge din 1 Iulie 1925, ne datoriți deci 60 lei pe anul trecut și prețul abonamentului pe anul curent. Icoane cu sf. Inimă a lui Iesus și cu sf. Antonie nu avem, decât mici iconițe, în formatul cărților de rugăciuni, în preț de 3 lei. Rozarii avem diferite calități și prețuri, între 32-50 lei. Medalii, durere, nu mai avem! Eventualele comenzi pentru rozarii, Vă rugăm să le adresați direct la „*Librăria Seminarului*” în Blaj.

Ana Ripa, America. Am primit scrisoarea DVoastră din 7 Februar, dar banii, până când scriem acestea șire, încă nu ne-au sosit. Cum ați trimis acei bani, prin care bancă? În scrisoare nu era nici un cek! Vă rugăm și pe DVoastră și rugăm și pe ceilalți abonați din America, să ne scrie totdeauna lămurit, prin care bancă ne trimite banii? Căci altfel se pot naște incurcături.

Ioan Rusu. — Am primit lei 150 pe 1926. Mai aveți însă de plătit lei 210 restanță pe 1924 și 1925.

Ioan Idvorean. — Pe 1924 restanță 70 lei, iar pe 1925 lei 120. — Total 190 lei.

Ioan Besu. — Restanță pe 1924 lei 70 și pe 1925 lei 120 Total lei 190.

Ioan Stupariu. — Am primit lei 120 pe 1925.

Gavril Handarie F. — Am primit lei 100. Mai restanță până la 31 Dec. 1926 lei 50.

Irmie Pop, Gh. — Am primit 150 din cari am trecut pe 1925 restanța de 48 lei, iar restul de 102 lei i-am trecut pe 1926. Mai restanță pe 1926 până la 31 Decembrie, încă 48 lei.

Vasile Rus, Gh. — Am primit lei 150. Am trecut pe 1925 restanța de 87 lei, iar pe 1926 lei 63. — Mai restanță încă 87 lei până la 31 Dec. 1926.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Caut una cameră și bucătărie, mai aproape de centru
TEODOROVICI, fotograf
Blaj.

(144) 2-3

Nicolae Baci

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușcarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 10-52

Casă de vânzare în Blaj

Casele din Str. Regina Maria nr. 215, în centrul orașului, cu frontul la stradă, 8 camere, pivniță și culină de vară, foarte potrivite pentru comerț sau birouri advocaționale, se vând din mână liberă.

Informațiuni la dl

Aron Ciungan, Blaj.

(146) 2-4.

Pantofăria modernă

Niculae Barna

BLAJ, Piața Inocențiu M. Clain.

(149) 2-7

Se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, pentru domni și dame, din materialul cel mai bun, cu prețurile cele mai moderate.

Magazin de pălării de Dame

Aneta Filip

Blaj, str. Ion Micu Moldovan, Casele proprii.

Aduc la cunoștință Onor. public din loc și jur, că din 10 Februar primesc spre curățit, vopsit și transformat după ultima modă de București

Pălării de vară pentru dame.

Am în depozit tot felul de pălării de mătase și de cordeluțe, din diferite materii. Imi sosesc și cele mai frumoase pălării de vară, în prețuri moderate.

Decoruri moderne

fiori, pene, panglici, și alte decoruri de pălării, moda ultimă. Am și

pălării de piele, foarte ieftine!

Precum și pălării de pânză în diferite culori. Rog Onor. Doamne și Domnișoare să cerceteze cu toată încrederea atelierul meu

ANETA FILIP, Blaj.

(138) 5-19.

PLUGARI!

ECONOMII

Cumpărați-vă uneltele de plugărie dela fabrica de mașini

E. NICOLA

Aici se găsesc vestitele pluguri „Bächer” din cel mai bun oțel,

Mașini de sămănat și de săpat

din material de clasa întâi și lucru trainic.

Aici se repară **Motoare**

Și ori ce fel de mașini economice, mori, tăietoare de nutreț și alte asemenea.

Se primește la forostuit: alamă fier, tuou cu sudat.

151 1-1

mașină de treerat

batoză de 900 și un tractor de 24 H. P.

se află de vânzare

Doritorii să se adreseze la redacția gazetei „Unirea Poporului” Blaj.
150 1-3

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC
SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofa engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefiro, delinuri, satinuri, toate colorile. Barchete și foane, pânzeturii, pânză de cearcașuri, grădel, schirting, perdele, hasmale cu și fără cinci, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby”. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chipiri pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 129.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octombrie 1925 și pe tot timpul duratei școlilor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar dela 1000 Lei în sus 10 %. Incercați și veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

20-7 (95)

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

10 % mare reducere 10 %